

7.

Угађали лажном србољупцу.
Сија ли звијезда макар мала,
учини Музо да не би сијала
лађе наше дрском бродоломцу.

Реци оном који је највећи
да дрзнику ноге усинцири,
падалица звијезда да га смири,
нека грца у својој несрећи.

Богиња Кирка да му богује,
Диве по правди нека му не суди,
душа да му тешко одболује

Не дај злоби разум да превари.
Укроти је руком Посејдона,
спаси грешне од порока старих.

*На Озрену коло се играло у свакој прилици када бе се
неким поводом окупљала омладина, уз двојнице,
тамбуру, шаргију, виолину... али и уз пјесму без
музичког инструмента (ситница; потркуша; тројанац;
моравца; ој, цурице, дина ти! ...)*

8.

Спаси грешне од порока старих
на међашу распуклога свијета,
након мирних неколико љета,
опет се крвљу пишу мемоари.

Оста само ријеч у стијени,
испод маховине, да поучи,
о прошлости вјерно да свједочи –
за опомену гордо времени.

И приче се пишу као бајке:
за Озрен што су дале, спокојне
биће и уцвијељене мајке.

Спокојан ће бити ко буде први
заборавио перо којим се пишу
тужбалице о невиној крви.